

opinió

Jordi Oriola, realitzador audiovisual

Dissolem la BRIMO dels Mossos?

Sembla que faci broma amb la revolada mediàtica d'aquests dies respecte de Can Vies, però ho dic seriosament. En la Catalunya que volem, la millor opció seria tenir uns Mossos d'Esquadra sense Brigada Mobil d'antiavalots. Els moviments socials, en la seva croada per millorar i transformar la societat, no oblidem els cossos de seguretat. Ja hem aconseguit que se'ls prohibeixi una arma lesiva com són les bales de goma, i també hem fet fora un mal comandament. En la campanya per seguir millorant-la proposem, ara si seriosament, dissoldre la BRIMO. Amb més motiu encara en el marc de conflicte social que es viu aquests dies Barcelona.

Els Mossos s'encarreguen de qüestions molt importants: homicidis, màfies, delinqüència, violència de gènere, gestió del transit,... però resulta que totes aquestes unitats han patit retallades mentre que el cos d'antiavalots ha rebut una dotació extra de 2 milions d'euros per nous materials, armes, furgonetes... 2 milions d'euros en plena crisi! És que les manifestacions són problemes tan greus per a la societat? No. Potser és que, els polítics tenen por del poble i volen poder-lo reprimir si fes falta. Algú aixecarà el braç i dirà "I què passa amb els violents que hi ha a les manifestacions?" Es refereixen als que han trencat ulls, i que l'altre dia van trencar l'oida a un manifestant d'un cop de porra?

Quan apareixen uns policies vestits com robocops generen amenaça i inquietud

"No, no, ens referim als violents de part dels manifestants!". Ah, el mantra político-mediàtic! En realitat què vol dir això de "violents"? Vol dir que són persones violentes de natural que aprofiten qualsevol excusa per exercir-la, com he sentit dir a Espadaler i a Trias? Totalment fals! Estarem d'acord o no amb la reacció, però tots sabem que la gent s'enfada per certes coses i no per altres. I de quin tipus de violència estem parlant? Morts? Ferits? O trencadisses i focs? Més aviat això últim, oi? Val, llavors és més vandalisme contra mobiliari públic que violència pròpiament dita (que té connotacions d'atacs contra persones). I és que els manifestants no han ferit mai a un ciutadà de a peu! "Però és que també ataquen a la policia!" Bé, això ja és capítol a part. Un dels motius pels que crec que s'hauria de dissoldre la BRIMO és perquè la seva sola aparició en una manifestació, ja incentiva la con-

frontació. A la última vaga general, quan els manifestants desfilaron per Via Laietana a l'altura de la Plaça de la Catedral. A un cantó hi havia un cordó impressionant de Mossos. A l'altra banda de la Via Laietana, la Patronal del Treball, enemic número u del proletariat. No podent controlar-se els treballadors comencen a llançar crits primer i alguns objectes després. Cap a on? Cap a la Patronal? No! La gent donant l'esquena a la Patronal, s'encarava cap al cordó policial que encenia els ànims. S'entén?

No tothom ho està passant bé en aquesta societat, no tothom està feliç amb el sistema capitalista-consumista-competitiu que està organitzat. I algunes persones disconformes creuen que ho ha d'expressar socialment. Senten impotència i ràbia perquè els sembla que tot està "atado y bien atado". Llavors, quan apareixen uns policies vestits com robocops, diran ells que la indumentària és defensiva, però el cert és que generen amenaça i inquietud, que és el menys indicat per contenir a algú que sent ràbia. [...]

la setmana

Clara Darder

M'escoltes? No, tinc pressa

L'altre dia em preguntava com és que cada vegada som més individualistes i en lloc de parlar, discutim. Volem imposar les nostres idees sense valorar les dels altres. Quan ens asseiem per aprofundir i dialogar acabem escridassant-nos. Volem imposar el nostre criteri però no sabem com se sent l'altre. Ens costa empatitzar amb els problemes de tercers: "Buff, amb els que tinc jo de problemes, només em falten els de la resta". I la meua pròpia conclusió va ser que no sabem escoltar. Està clar que no. Les preses, les exigències pròpies i alienes, no ens deixen. Anem a la nostra i aquest fet ens fa més pobres cada dia. Més pobres d'esperit, més pobres de coneixements, de tracte, més inútils en l'amor. Volem parlar però no escoltar, i és clar, sinó escoltem als altres al final ningú ens vol escoltar a nosaltres. Si no es recíproc, ens quedem sols. I la soledat no ens agrada però cada dia està més estesa. És una xacra. Si sabéssim escoltar, la resta ens escoltaria. Ja que quan estem pendents de l'altre el fem sentir millor i li millorem l'autoestima, per tant, aquesta persona ens buscarà de nou per a que altres vegades li fem d'interlocutor. I després ja va tot més rodat, com el fem sentir bé, ell

Anem a la nostra i això ens fa més pobres d'esperit, de coneixements, de tracte, més inútils en l'amor

ens farà sentir bé a nosaltres quan ens escolti, i així creem una conversa amb respecte. I el millor que he descobert és que escoltar ampliem vocabulari, opinions i coneixements, també progressem com a persones. Les persones amb més maduresa i eficàcia són les que amplien cada dia aquests tres aspectes, ja que tenen més capacitat per resoldre conflictes i problemes personals. Escoltant descobrim persones, mètodes, maneres de fer i gaudir, amics de veritat i experiències, millorant tots els nostres sentits. Però si no ens han ensenyat o ens hem preocupat de fer una bona escolta, la tasca no es fa i hem de dedicar-nos-hi. Per on podríem començar? La primera regla bàsica es callar i no interrompre. Per tant hem d'aprendre a no opinar de tot i en tot moment. I... ai, com ens costa. Feu la prova. Deixeu de parlar. No feu res més que estar pendent de l'altre, sense distreure-us amb res. Mirant al vostre interlocutor als ulls amb sinceritat. Assabentant-vos del que us diu. Mostrant veritable interès pel que us està explicant. No interrompent fins que l'altre hagi acabat, pacients i amb actitud positiva. Després feu-li preguntes. Borreu els vostres pensaments i abandoneu el jutge interior que teniu. Escoltar s'ha de fer conscientment i valorant el que ens diuen amb totes les seves emocions. Per tant saber com s'està sentint aquella persona en aquell moment i amb el que explica, posar-nos en la seva pell. Sentir-lo. Escoltar podríem dir que és tot un art. Cal escoltar, dialogar, no imposar la força, la llei implacable de l'autoritat. Si tots sabéssim escoltar una mica més el món aniria millor. El món? No cal anar tant lluny, els nostres grups socials i polítics, el nostre entorn més immediat, els barris, el carrer, la nostra llar, les nostres relacions i objectius. Les nostres "vies" serien més comunicatives i "podríem" arribar a pactes més entenedors, on el poble se'n veiés més escoltat. I

Dóna la cara per l'independent **Subscriu-te!**

Desitjo rebre L'Independent setmanalment a casa (44 números l'any) per 50 o 100 euros en concepte de tramesa i suport a la publicació

Dades Personals

Nom i cognoms
 Adreça C.P.
 Localitat Telèfon

Dades bancàries (per a la domiciliació)

Titular del compte

IBAN	Entitat	Oficina	Dígit control	Núm. compte

Trameteu aquesta butlleta per correu, personalment, per telèfon o per correu electrònic a: c/ La Perla, 31. baixos. 08012 BCN. Tel.: 93 217 44 10. Correu e.: independent@debarris.com

l'enquesta

Què en penseu de la prohibició de jugar amb pilotes de cuir a les places?

Aquests són els resultats de l'enquesta segons els lectors de l'independent i els usuaris de l'independent.cat. Entra al web i vota!

